

4. És ő egy szálát se fél azon, / Hogy róla gonosz hír támadjon,
Reménysége néki az Isten,
És bátorságos az ő szíve, / Míg meglátja, hogy ellensége
Mebűnhődik, esik veszélyben.
5. Javait bőven osztogatja, / A szűkölködőket nem hagyja,
Ettől öregbül igazsága,
Ő ereje meg nem hanyatlik, / Sőt, ékesen fölemeltetik,
Becsületes nagy méltóságra.
6. Hogy ezt látja az istentelen, / Bosszankodik rajta szívében,
És ő nagy gonosz haragjában
Csikorgatja fogait szörnyen. / De ha megeped is mérgében,
Mégis elvész ő kívánsága.

” Világosság ragyog a sötétben is a becsületesekre attól, aki kegyelmes, irgalmas és igaz. A jó ember könyörületos, és kölcsönt ad, ügyeit törvényesen intézi. Nem is fog meginogni sohasem, örökre emlékezetes lesz az igaz. Nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízik az Úrban. (Zsolt 112,4–7)